

ikke mere indgribende, end at vi tør have godt Haab om, at Lovforslaget ikke vil møde videre Vanskelighed i det andet Ting, naar det sendes derned igen. Jeg maa bede det høje Ting om Undskyldning for, at den først omdelte Betænkning har maattet omtrykkes; paa Grund af den overordentlig korte Tid, vi have haft til Arbejdet, var det mig nemlig ikke muligt at faa læst Korrektur paa den foreløbige Betænkning, og Sagen skulde jo helst til Behandling i Dag. De Vanskeligheder, der have været forbundne med at naa til et Resultat angaaende denne Sag, ligge i de forskellige Interesser, som her gøre sig gældende, nemlig paa den ene Side Fredningsinteresserne og paa den anden Side Fiskeriinteresserne. Det er selvfølgelig umuligt, naar man vil lovgive specielt om Randers Fjord og Gudenaå og gennem Lovgivningen skaffe forbedret og forøget Laksefiskeri, da tillige at give slappe Tøjler med Hensyn til alle Fredningsregler, saaledes at det ikke bliver nogen effektiv Fredning, der finder Sted. Udvalget er end ikke uden Betænkelighed ved at gaa saa vidt, som det her foreslaas, men det haaber paa, at man ad denne Vej skal kunne indvinde Erfaring, og skulde det saa vise sig, at der er Mangler at rette, ville de jo kunne rettes ved en senere Lejlighed.

Jeg skal nu ganske kort omtale de enkelte Ændringsforslag, hvoraf nogle dog ere uden Betydning, saa at jeg kan lade dem ligge. Der er til § 4 stillet et Ændringsforslag under Nr. 2, som er fremkaldt ved Ønsket om at forhindre, at Pramløbet, som er en Sidefjord til Randers Fjord, og hvorudi Allingaa løber, ganske spærres af Fiskegarn. Det er nemlig saa, at Pramløbet retslig set hører ind under Saltvandslovgivningen, hvorefter, som bekendt, alle og enhver have Ret til at fiske; men efter hele dens naturlige Beskaffenhed er det faktisk meget vanskeligt at sige, om det er en Aa eller en Fjord. Tværtimod, jo højere man kommer op ad det, desto mere ligner det i alle Henseender en Aa, og det vil derfor være meget let at spærre for Laksens Opgang i Pramløbet, medmindre man træffer særlige Bestemmelser derimod. Udvalget foreslaar nu at tage Ferskvandsfiskeriloven af 26. Marts 1898 § 2 til Udgangspunkt og gøre den deri indeholdte Bestemmelse gældende for dette Farvands Vedkommende. Den lyder saaledes: „Ruser og Sættegarn, der anbringes fra begge Bredder af Pramløbet enten lige overfor eller i kortere Afstand end 20 Alen (12½ Meter) fra hinanden, maa ikke

bringes Midtstrømlinien nærmere, end at der i Midten af Løbet bliver et aabent Rum af $\frac{1}{3}$ af dets Bredder.“

Det er altsaa Bestemmelsen i Ferskvandsfiskeriloven, der, saa vidt jeg erindrer, ordret bliver overført til ogsaa at gælde i dette Tilfælde.

En anden Ændring, som jeg skal tillade mig med et Par Ord at omtale, er Ændringsforslag Nr. 5. Udvalget er nemlig gaaet med til at forkorte den Fredningstid, som ifølge Regeringens Forslag skulde strække sig fra den 1. Oktober til den 31. Januar, saaledes at den kun kommer til at vare fra 15. Oktober til 1. Januar. Med Hensyn til Januar Maaned har der ikke været videre Betænkeligheder, idet man har ment, at man uden Fare kunde opgave den; med Hensyn til Oktober har man derimod været i Tvivl, fordi en Del Laks gaar op paa den Tid. Formindskelsen af Fredningstiden i Oktober Maaned vil ikke skade Ørreden synderlig. Men derimod vil det, som sagt, kunne skade Laksen, og Opgaven er jo at faa saa store Laks som muligt. Naar de kunne faa Lov til at blive ældre, blive de jo overordentlig værdifulde; 50 Kr., tror jeg, er ikke nogen ukendt Pris for en stor Laks, hvorimod mindre Laks sjældent ere saa værdifulde. Naar vi nu gaa med til at sætte den 15. Oktober i Stedet for den 1. Oktober, have vi dog ment, at der burde skaffes nogen Sommerfredning, og denne have vi da foreslaaet bestemt saaledes, at det forbydes at sætte Garnredskaber og Vaad med Undtagelse af Aalevaad i Tiden fra 1. Juni til 31. Juli, begge Dage medregnede. Man har ment at kunne stille sig imødekommende overfor Fiskernes Ønsker om at have Ret til at fiske Aal med Aalevaad, idet dette Garn formenes ikke at ville gøre Skade paa Bestanden af Laksen.

Ja, undskyld, jeg tog Ændringsforslag Nr. 5, jeg skulde først have taget Ændringsforslag Nr. 4. Dette Ændringsforslag gaar ud paa, at der ikke maa lægges Hindringer i Vejen for Sejladsen i Randers Fjord. Der er i Folketinget indført en Bestemmelse om, at det skal være tilladt at sætte Flyndergarn i Randers Fjord i Sejløbet; men vi have anset det for nødvendigt at tilføje, at saadanne Garn ikke paa nogen Maade maa hindre Sejladsen. Det er en saa rimelig og naturlig Bestemmelse, at jeg ikke antager, at den vil støde paa nogen som helst Modstand. De øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke omtale. Da de ikke ere af indgribende